

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116208005
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116208005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu H., proti žalovanému D., o určenie neprijateľných podmienok, vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. apríla 2019, č. k. 11C/91/2016-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 4. apríla 2019, č. k. 11C/91/2016-70 súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o určenie, že ustanovenia článku 12 a 4 Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.10.2012 sú neplatné a úver je bez poplatkov a úrokov, výrokom II. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 375,32 eur spolu s 5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 375,32 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že právny vzťah medzi sporovými stranami, založený úverovou zmluvou zo dňa 26.10.2012, je spotrebiteľským vzťahom podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Predmetná úverová zmluva je zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože sa jednalo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vo forme úveru poskytnutého veriteľom. Po aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch na zistený skutkový stav je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva, ktorú uzatvorili sporové strany, neobsahuje údaj o priemernej RPMN, o druhu spotrebiteľského úveru a o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prílohe k zmluve o úvere, ktorú žalobca preukázateľne nepodpísal, ani nepodpísal, že preberá prílohu k zmluve, resp. že je jej neoddeliteľnou súčasťou, je uvedený údaj o priemernej RPMN vo výške 36,73 %, avšak na daný úver je správna výška priemernej RPMN vo výške 40,60 % (podľa súhrnných informácií zverejnených Ministerstvom financií SR na internete o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012). Zo zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012 vyplýva, že pre žiadny zo spotrebiteľských úverov nie je priemerná RPMN v takejto výške. Dôsledkom nesprávneho uvedenia údaje o priemernej RPMN je to, ako keby v úverovej zmluve údaj o priemernej RPMN absentoval. Ide tak nesporne o absenciu údaje podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch aj údajov podľa písm. a), f) cit. ust. v dôsledku čoho sa podľa § 11 ods.1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalobcovi na základe úverovej zmluvy vznikla povinnosť vrátiť istinu úveru bez úrokov a bez poplatkov v sume 500,- eur a že žalovanému zaplatil celkovo sumu

875,32 eur, žaloba žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná. Žalovaný sa dostal do omeškania so splnením tohto peňažného dlhu dňa 01.10.2016. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj vyhodnotenie zmluvy o úvere ako bezúročnej, v časti v ktorej bolo konania zastavené pre späťvzatie žaloby žalobcom a nepatrnej časti príslušenstva bol úspešný žalovaný. Nakoľko každá sporová strana mala vo veci úspech len čiastočný, súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku II. podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobu zamietne. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že zmluva nepredstavuje spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú v intenciách zákona č. 129/2010 Z. z., a preto ju nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko obsahuje základné náležitosti, ktoré sú vyžadované zákonom - Obchodný zákonník pri nepomenovanej zmluve. Zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle VPPÚ - Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Klient uzatvoril zmluvu o úvere so spoločnosťou D. slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdil svojim podpisom. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal z poctivých zdrojov.

3. Žalobca sa k odvolaniu vyjadril. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na vývoj svojich právnych vzťahov so žalovaným a konanie žalovaného označoval za nekalé, nátlakové a neodborné.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

6. Odvolací súd v prvom rade poukazuje, že prvý odvolací dôvod uvedený žalovaným v odvolaní nie je zrozumiteľný, pretože nie je zrejmé, či namieta nesprávnosť aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch alebo Občianskeho zákonníka na daný vzťah.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vyhodnotením úveru poskytnutého žalovaným žalobcovi na základe zmluvy o úvere zo dňa 26.10.2012 ako spotrebiteľského úveru. Svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože žalovaný ako veriteľ poskytol dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere žalobcovi ako spotrebiteľovi, keďže je nepochybné, že žalobca v zmluvnom vzťahu konal ako fyzická osoba nepodnikateľ. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je lex specialis, čo znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

8. Ďalší odvolací důvod uvedený odvolatelem v odvolání (nemožnost aplikácie obmedzenia maximálnej prípustnej výšky odplaty) je bezpredmetný. Uvedeným inštitútom sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nezaoberal. Dôvodom vyhovieňa žalobe žalobcu bolo zistené neuvedenie údajov o priemernej RPMN v zmluve o úvere (§ 9 ods. 2), ku ktorému dôvodu napádaného rozhodnutia sa odvolateľ v odvolaní ani nevyjadril.

9. Vo vzťahu k námietke odvolateľa o neexistencii nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že zmluva o úvere nebola nikdy vyhlásená za neplatnú, odvolací súd uvádza, že bezdôvodné obohatenie nastalo v tomto prípade z dôvodu uplatnenia sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, ktorá sankcia sa uplatní z dôvodu rozporu zmluvy o úvere so zákonom (obdobne ako v prípade neplatnosti, ktorá je tiež následkom vadnosti právneho úkonu), pričom tento rozpor (vada úkonu, ktorá existovala od počiatku úkonu) nemusí byť konštatovaný výrokom rozsudku, ale musí byť zistený ako predbežná otázka vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu a žalovanému vydaniu plnenia.

10. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť.

11. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

12. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalobcu v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).